

virksomhed. Samtidig kan det forhindres, at der sker en udhuling af de i medfør af loven givne bestemmelser om bl.a. egenkapital og enkeltengagements størrelse, der fastsættes i medfør af bestemmelsen.

Til nr. 6

Overtrædelse af spekulationsforbudet i § 4 a, jfr. nr. 4, foreslås i lighed med, hvad der gælder for overtrædelse af spekulationsforbudet i bank- og sparekasseloven, sanktioneret med straf af bøder.

Til nr. 7

I § 6 foreslås som nyt stk. 2 indsat en bestemmelse, der pålægger bestyrelsesmedlemmer, disses stedfortrædere, medlemmer af et eventuelt repræsentantskab, revisor, direktør og øvrige ansatte tavshedspligt med hensyn til, hvad de under udøvelsen af deres hverv får kundskab om.

Til § 3

Til nr. 1

Det foreslås, at industriministeren bemyndiges til at opkræve et gebyr for beskikkelse som fondsbørsvekslerer, som det kendes fra en række øvrige liberale erhverv, som udøves på baggrund af beskikkelse. Forslaget må ses i sammenhæng med, at det i almindelighed tilstræbes, at omkostningerne ved offentlige ydelser i højere grad søges dækket gennem brugerbetalingen.

Til nr. 2

I § 25, stk. 1, foreslås, at overtrædelse af den i § 25, stk. 2, foreslåede tavshedsforskrift strafsanktioneres.

Til nr. 3

I § 25 foreslås som nyt stk. 2 indsat en bestemmelse, som pålægger medlemmer af bestyrelsen for Københavns Fondsbørs, disses stedfortrædere, revisor, direktør og øvrige ansatte tavshedspligt med hensyn til, hvad de under udøvelsen af deres hverv får kundskab om, jfr. pkt. 11 i forslaget almindelige bemærkninger.

Til § 4

§ 21, der omhandler finansieringen af Værdiparicentralens drift, foreslås ændret. Efter den nuværende formulering af § 21 dækkes udgifterne ved centralens drift af de kontoførende institutter i

forhold til de indskrevne fondsaktivers størrelse og omsætningens omfang. Gennem den foreslåede ændring skabes mulighed for ved en vedtægtsændring at indføre en omkostningsfordeling, hvorefter de kontoførende institutter alene skal bidrage til centralens drift i forhold til den udnyttede del af centralens kapacitet m.v. Endvidere åbnes mulighed for at ændre omkostningsfordelingen i takt med ændringerne i centralens udgifter. Forslaget indebærer ikke ændringer i princippet om, at det alene er de kontoførende institutter, der skal dække omkostningerne ved centralens drift.

Til § 5

Til nr. 1

Den nuværende afgrænsning af lovens anvendelsesområde foreslås ændret, jfr. nr. 3 og 12, hvorved loven får et udvidet anvendelsesområde. Det foreslås derfor, at lovens titel ændres til »lov om visse spare- og udlånsvirksomheder m.v.«.

Til nr. 3

§ 1 foreslås ændret som følge af ændringerne i forslaget §§ 1 og 2. Loven bliver herefter en opsamlingslov, der finder anvendelse på dem, der erhvervsmæssigt eller som et væsentligt led i deres drift modtager indlån eller andre midler, der skal tilbagebetales, og som anbringer de således modtagne midler på anden måde end ved indsættelse i et pengeinstitut. Gennem denne ændring og ophævelsen i nr. 12 af den hidtidige undtagelsesbestemmelse i § 13, sammenholdt med lovforslagets § 2, nr. 1, præciseres, at en virksomhed alene omfattes af 1934-loven, såfremt den ikke omfattes af lov om banker og sparekasser m.v., lov om visse kreditinstitutter, lov om realkreditinstitutter eller anden særskilt lovgivning. Disse love indeholder strengere bestemmelser.

Det følger af § 1, stk. 5, i lov om banker og sparekasser m.v., at pengeinstitutter er eneberegtigede til sammen med staten ved henvendelse til offentligheden at tilbyde sig som modtager af indlån. Virksomheder, der er omfattet af denne lov, har ret til at modtage indlån fra offentligheden, men de må ikke rette henvendelse til offentligheden herom. Begrebet indlån og andre midler, der skal tilbagebetales, svarer til § 1 i lov om visse kreditinstitutter.

Det bemærkes, at forsikringsselskaber, investeringsforeninger og pensionskasser ikke omfattes af den foreslåede § 1.

Det præciseres i § 1, at loven både finder anvendelse på selskaber, foreninger og andre virk-